BẢN TIN Xứ Bưởi

Số Chín Oct 01, 2010

Sợi dây nối kết quý đồng hương Biên Hòa tại hải ngoại

Chủ Nhiệm:
Dương Minh Chấn

Với Sự Cộng Tác Của:
Lữ Công Tâm – Nguyễn Hữu Hạnh – Võ Thị Ngọc Dung – Mai Trọng Ngãi - Đỗ Hữu Phương – Kiều Oanh Trịnh - Nguyễn Minh Châu – Người Biên Hòa – Châu Chương Thành - Nguyễn Hàn Lâm – Nguyên Nhung – Châu Mỹ Quế

Tòa Soạn:
9340 Bolsa Ave. – Westminster, CA 92683

Email:
Aihuubienhoa@gmail.com

Điện Thoại:
(714) 891-8953 & (661) 369-3243

Ngày Tạ Ơn

"Cám ơn đời mỗi sớm mai thức dậy
Ta có thêm ngày mới để yêu thương".

Không phải đợi đến ngày Lễ Tạ Ơn chúng ta mới nghĩ đến lời tạ ơn. Tùy niềm tin tôn giáo của mỗi người, chúng ta luôn thầm cám ơn từng ngày, một ngày mới để yêu thương.

Yêu thương và sống còn, hình ảnh đầu tiên của những người thợ mỏ được cứu sống sau 66 ngày tại Chi Lê là họ cúi đầu quỳ xuống để tạ ơn và ôm hôn lá cờ của quê hương họ, Chi Lê.

Biến cố 30 tháng 4 năm 1975 đã đưa đẩy những người con của Biên Hòa tha phương trên toàn thế giới, hòa nhập vào đời sống và học hỏi phong tục của các nước tạm dung. Lễ Tạ Ơn là dịp chúng ta nhớ đến đất nước dân tộc đã cưu mang và giúp chúng ta nhận biết giá trị của hai chữ "Tự Do". Lễ Tạ Ơn cũng là dịp chúng ta biết trân quý và yêu thương những gì chúng ta có; sự hy sinh của ông bà, sự nhọc nhằn của cha mẹ, sự thành đạt của con cháu, sự hết tình của bạn bè và sự nồng ấm của người bạn đời muôn thuở.

Nhân ngày Lễ Tạ Ơn, Ban Chấp Hành Hội Ái Hữu Biên Hòa California chân thành tri ân tình cảm nồng ấm của quý đồng hương Biên Hòa và thân hữu gần xa. Nếu không có những tình cảm của quý đồng hương và thân hữu, Hội Ái Hữu Biên Hòa California không có được bước tiến như ngày hôm nay. (Xin mời ghé thăm trang nhà: www.aihuubienhoa.com).

Nhìn về quê hương xa vời vợi, có những chuyện tưởng quên nhưng vẫn nhớ …

"Bây giờ là mùa Lễ Tạ Ơn. Xin được nói với nhau thêm một lần những điều chưa nói hết. Xin cám ơn cội nguồn bên kia nghìn dặm có giống nòi ta quen sống chia lìa. Cám ơn cây cỏ và hoa màu cằn cỗi vẫn cố mọc lên trên mãnh đất thiếu vắng phì nhiêu. Xin cám ơn máu, xương, cám ơn công lao nhữn g lòng dũng cảm. Xin cảm ơn những mãnh đời côi cút. Cám ơn mẹ, cám ơn cha, cám ơn anh, những người của từng thế hệ, những người đã chết trong quên lãng, hay đang sống thiệt thòi trầm mặc trong nỗi đau đớn riêng. Đừng đợi thấy vinh quang từ chiến thắng. Xin hãy ngưỡn g mộ và tri ân ngay từ buổi ban đầu của sự đóng góp đầy quả cảm … Bây giờ chúng ta đang trong mùa Lễ Tạ Ơn (T.T.T).

Ban Biên Tập

HAPPY BIRTHDAY
CHÚC MỪNG SINH NHẬT

Nov 01

Ban Biên Tập
Bản Tin Xứ Bưởi kính chúc:

Bác LÊ VĂN NHƠN

Một sinh nhật với thật nhiều niềm vui và sức khỏe.
Chúc mừng !!! Chúc mừng!!!

Thông Báo

Ban Chấp Hành Hội Ái Hữu Biên Hòa trân trọng thông báo:
Để kiện toàn Hội Ái Hữu Biên Hòa California, Ban Chấp Hành đã mời được quý đồng hương sau đây vào Ban Giám Sát và Ban Cố Vấn cho Hội.

Ban Giám Sát:
- Anh Nguyễn Đức Hiền
- Anh Nguyễn Thiện Luyện
- Chị Lê Thị Hường

Ban Cố Vấn:
- Anh Nguyễn Văn Hòa
- Anh Nguyễn Văn Chớ
- Chị Hoàng Sĩ Cư

Trân trọng,

Hội Ái Hữu Biên Hòa California

THÔNG BÁO

"Tất Niên Xứ Bưởi"

Kính thưa quý đồng hương Biên Hòa và thân hữu. Để tạo dịp cho quý đồng hương và thân hữu họp mặt hàn huyên cùng nhớ về quê hương xứ Bưởi trong mùa Xuân mới, Hội Ái Hữu Biên Hòa California trân trọng thông báo buổi Họp Mặt Tất Niên 2010 và Mừng Xuân Tân Mão 2011 sẽ được tổ chức vào lúc ***10 giờ sáng ngày 23 tháng 01 năm 2011*** tại nhà hàng Emerald Bay Nam California

Tiệc Tất Niên bao gồm: Chúc thọ quý vị cao niên, xổ số các lô trúng giá trị, văn nghệ mừng Xuân, phát hành đặc san Biên Hòa năm Tân Mão 2011 và vinh danh cố văn sĩ Bình Nguyên Lộc.

Kính mời quý đồng hương Biên Hòa và thân hữu cùng ghi danh tham dự tiệc tất niên với đại gia đình Biên Hòa.

Trân trọng thông báo.

Hội Ái Hữu Biên Hòa California

Xin liên lạc về:

Dương Minh Chấn (661) 369-3243
Lưu Tuyết Hương (714) 891-8953

Dẫu ai đi "North" về "South"
"Tất Niên Xứ Bưởi" rủ nhau mà về…

CHÚC MỪNG TÂN HÔN

Nhận được hồng thiệp của đồng hương
Ô. B. **Nguyễn Hoàng Huệ**
báo tin Lễ Vu Quy cho thứ nữ là:

Cô NGUYỄN THỊ MINH THƯ
đẹp duyên cùng;
Cậu NGUYỄN PHI LONG

Hôn lễ sẽ được long trọng cử hành
vào lúc 11 giờ sáng ngày Thứ Bảy 06 tháng 11 năm 2010
tại thánh đường Các Thánh Tử Đạo Việt Nam
thành phố Arlington, Virginia (Hoa Kỳ).

BCH/Hội Ái Hữu Biên Hòa California kính chúc hai họ được dâu hiền, rể thảo. Chúc mừng 2 cháu **MINH THƯ** và **PHI LONG** Trăm Năm Hạnh Phúc.

Hội Ái Hữu Biên Hòa California

Biên Hòa Gợi Chút Niềm Đau

Biên Hòa phố mát thân thương,
Người em xứ Bưởi tôi thường ghé thăm.
Bờ kè sóng vỗ đêm Rằm,
Tay trong tay, giọng thì thầm bên tai.
Ước chi đêm mãi kéo dài,
Để tình yêu chẳng có ngày chia xa.
Biên Hòa mãi mãi trong ta,
Còn em – em đã chẳng là của anh!
Biên Hòa phố mát, trời xanh,
Bờ kè sóng vỗ, ta đành xa nhau!
Phố buồn gợi chút niềm đau,
Ngồi nghe sóng vỗ, dạt dào nhớ thương.

VĨNH LIÊM

Bên Cầu Gành

Này em xứ bưởi Biên Hòa
Nụ cười lúng liếng hương hoa thơm lòng
Áo dài bay trắng mênh mông
Cho tôi gửi chút nắng hồng rơi theo
Qua Cầu Gành tiếng sóng reo
Nón nghiêng ngày ấy che chiều lợp mây
Thẹn thùng má đỏ hây hây
Cặp nghiêng gót nhỏ dáng gầy thu vương
Nhẹ nhàng nhún bước chim non
Hàng cây nhón gót con đường mòn trông
Cho tôi núp lén chờ mong
Thả tình ngây dại vào trong mắt huyền ...

Rồi ngày ly loạn đảo điên
Hỡi ơi em vội vượt biên đi rồi
Nằm nghe tiếng sóng trùng khơi
Thét gào cuồng quẫy bầu trời ngả nghiêng
Lòng tôi nương náu mạn thuyền
Chèo lời kinh nguyện bình yên ơn trời
Lo âu vò xé hồn tôi
Nhớ thương tê tái bước đời chênh vênh
Một hôm nhận được tin lành
Thuyền em được cứu qua nhanh xứ người
Lòng tôi chắp cánh mừng vui
Chiều mưa cứ ngỡ nắng rơi hồng hào
Mối tình thầm lặng trót trao
Trái tình chín mọng ngọt ngào tương tư
Trùng dương sóng vỗ đôi bờ
Nào ai hay biết thẫn thờ bờ riêng
Làn môi chưa bén hơi quen
Nụ hôn cháy bỏng từng đêm mơ màng
Ba mươi năm bước lang thang
Nợ cơm áo thả lỡ làng qua đi ...

Một hôm gặp lại em về
Vẫn đôi mắt thả bùa mê thuở nào
Sững sờ tim đập nôn nao
Cầm tay mềm mại cồn cào ngày xưa
Hỏi em đã có chồng chưa
Gật đầu em cả hồn mưa nhấn chìm
Ôi tình yêu cuộc trốn tìm
Nghẹn ngào sương rớt bên hiên nhà người
Cuộc tình chỉ có thế thôi
Gần nhau chi để xa lời yêu nhau

Xế chiều mái tóc rối nhàu
Mình tôi đứng lại bên cầu nhớ em.

Trầm Vân

ĐI NHẶT LÁ VÀNG

Tôi, người đi nhặt lá vàng.
Từng chiếc lá, từng lời thơ tha thiết.
Từng chiếc lá, nhớ em mắt biếc.
Nhớ ngày nào lời yêu nói bâng quơ.

Tôi muốn là người đi nhặt lá.
Lá vàng khô, mầu tím đỏ cam hồng.
Mối tình nồng, thuở xưa đành đánh mất.
Lá vàng buồn, khô héo ở trên tay.

Tôi là người muốn đi nhặt lá.
Cúi người lòm khòm ra dáng ăn năn.
Mất em rồi tưởng tiếc gối chăn.
Mùi hương tóc còn thoảng bay trong gió.

Mỗi lần buồn tôi ra sân nhặt lá.
Bao nhiêu lá vàng, bấy nhiêu nỗi nhớ.
Mỗi chiếc lá, nụ cười em phảng phất.
Mất em rồi, chiếc lá nát trên tay.

Như Nguyệt
October 30, 2010

ĐỪNG NÓI LỜI TỪ BIỆT

Xin em đừng nói lời từ biệt
Biệt ly nào cũng làm nẫu lòng nhau
Biệt ly nào rồi cũng thiệt thòi thôi
Anh muốn khóc đã làm em buồn giận
Đừng giận nữa, xin em đừng buồn nữa
Xin em đừng hờn, hãy tha thứ cho anh

Xin em đừng nói lời từ biệt
Hai chữ giã từ anh rất sợ em ơi!
Chia ly, tạm biệt, see you later cũng thế
Làm thế nào biết còn gặp lại nhau?
Cuộc đời vốn vô thường huyễn ảo
Chỉ tích tắc thôi biết còn ở thế gian này!

Vậy thôi nhé, đừng nói lời từ biệt
Hoa cũng buồn, lá ủ rủ buồn theo
Sáng hôm nay mưa bụi tím cả hồn
Nắng trốn mất cho anh càng thấy nhớ

Em còn đây mà anh còn thấy nhớ
Em đi rồi, buồn lắm, khổ lắm; cưng ơi!

Như Nguyệt
9/23/10

Chiếc Lá Thu Mơ

Mùa Thu có lá bay bay
Có trời mây tím, gió mây lưng trời
Mưa Thu, nhè nhẹ rơi rơi
Nai vàng ngơ ngác, xạc xào lá khô

Mùa Thu, mùa của Tình Thơ
Là mùa nhung nhớ, là mùa Phượng xa
Chiều Thu nắng nhạt, mưa nhòa
Buồn như ngàn lá, phôi pha nhạt màu

Tình Thu tha thiết mộng đầu
Hương Thu nhè nhẹ, mưa ngâu giọt dài
Heo may gió thoảng non đoài
Vòng tay ấm áp, biết bao đợi chờ

Bao giờ nơi bến sông mơ
Có Mùa Thu đẹp, có Trời Tự Do
Xứ người, buồn ngắm sương mờ
Lật trang sách cũ, tình cờ ngày xưa

Ngồi nhìn ngàn lá Thu Mơ
Lung linh giọt nắng, bên bờ dậu thưa
Bao nhiêu nhung nhớ ngẩn ngơ
Bao nhiêu hò hẹn, giấc mơ thuở nào

Người còn bên ấy xôn xao
Riêng tôi mang nặng, mối sầu Cố Hương....

Kiều Oanh Trịnh **Virginia, Mùa Thu 2010**
Tặng cô bạn thân Châu Mỹ Quế - Long Thành

Thu Buồn (1)
(Lời cho Anh)

Mưa Thu tí tách, lá vàng bay
Trầm, bổng heo may, gió cùng mây
Nắng Thu vàng úa, Trời mây xám
Bước nhẹ đường chiều, ai có hay?

Em đi gom góp lá Mùa Thu
Đốt hết cho bay khói mịt mù
Cho thành tro bụi thành nhung nhớ
Ngàn mảnh tinh cầu vỡ thành thơ

Tiếng nhạc dập dìu buổi chớm Thu
Nỉ non, tiếng hát lúc giao mùa
Não nề, vang vọng lời thơ cuối
Chiều Thu áo tím khói sương mờ

Anh đã đi xa một sớm nào
Vó câu thấp thoáng tựa chiêm bao
Dặm trường tung bụi mờ trong cát
Bỏ lại sau anh, Nốt Nhạc Sầu

Thu Buồn (2)
(Lời cho Em)

Gió Thu xào xạc bước chân anh
Hoa Cúc trên cành uốn mong manh
Ngàn chim tung cánh về tổ ấm
Đàn gieo khúc nhạc bước quân hành

Anh đã trở về chốn xa xưa
Tìm em khắp nẻo, khắp bốn mùa
Đường kia đôi bóng mình chung bước
Khắc khoải u hoài bóng người xưa

Thôi nhé, Em ơi! Nốt Nhạc Sầu
Tơ tình đã hết, nay còn đâu?
Pháo đỏ, thuyền hoa em rời bến
Vội vã theo người xứ Trời Âu

Chỉ tại tình mình quá mong manh
Anh đi xây đắp mộng tung hoành
Khi về, lỗi hẹn, đành nuối tiếc
Tiếc cuộc tình buồn, tiếc dáng xinh....

Kiều Oanh Trịnh VA.
Mùa Thu 2010

CƠ QUAN TÌNH BÁO TRUNG ƯƠNG HOA KỲ

(The Central Intelligence Agency)

CIA là cơ quan tình báo chính thức của Hoa Kỳ có nhiệm vụ bí mật:

- Thu thập tin tức tình báo, nghiên cứu và phân tích thông tin về chính phủ các nước ngoài trong các lãnh vực: Chính trị, quân sự, kinh tế, xã hội, khoa học và kỷ thuật.
- Tuyên truyền, phổ biến những thông tin ngầm hoặc công khai và gây ảnh hưởng đến các tổ chức và cá nhân nhằm thu hút sự ủng hộ cho chính quyền Mỹ.
- Thực hiện các hoạt động ngầm dưới sự chỉ huy trực tiếp của Tổng Thống Mỹ.

Luật đã ấn định, cơ quan CIA không được quyền theo dõi công dân Hoa Kỳ trong nước, ngoại trừ những cá nhân làm gián điệp cho nước ngoài hay những kẻ có âm mưu khủng bố, nhưng phải được giới chức có thẩm quyền cho phép.Tin tức tình báo thu thập sẽ giúp cho Tổng Thống và Thượng Viện hoạch định chính sách, đề ra các biện pháp ứng phó thích hợp hầu bảo vệ an ninh Quốc Gia. CIA được đặt dưới quyền của Giám Đốc (Director of CIA) và chịu sự điều động trực tiếp của Tổng Thống. Tổng Hành Dinh CIA được đặt tại Langley, tiểu bang Virginia, trong vùng phụ cận thủ đô Hoa Thịnh Đốn.

Quốc gia Hoa Kỳ đã có những hoạt động tình báo từ thời Tổng Thống George Washington. Trong thời gian Thế Chiến Thứ Hai đã có những hợp tác rộng rãi trong sự điều hợp tin tức tình báo. Nhưng cuộc tấn công của người Nhật vào Trân Châu Cảng ngày 7-12-1941, Hoa Kỳ đã phải nếm một đòn thua đau nhất trong lịch sử tình báo của mình vì không phối hợp được các tin tức do các cơ quan tình báo của quân đội cung cấp. Vì vậy, Tổng Thống F.D. Roosevelt đã phải bổ nhiệm một Luật Sư tại New York, ông William J. Donovan, đứng ra thành lập một Cơ Quan Tình Báo Trung Ương. Bằng sắc lệnh hành pháp số 9182 ngày 13-6-1942, Văn Phòng Dịch Vụ Chiến Lược (Office of Strategic Services-OSS) ra đời có nhiệm vụ thu thập tin tức từ bộ Tổng Tham Mưu và lãnh đạo các hoạt động bí mật của các cơ quan khác. W.J. Donovan được bổ nhiệm làm Điều Phối Viên Tin Tức và Giám Đốc OSS vào ngày 11-7-1942 và được mang cấp bực Thiếu Tướng vào ngày 2-4-1943.

Mặc dù là cơ quan chính cung cấp tin tình báo cho Bộ Chỉ Huy Tối Cao của quân đồng minh, OSS vẫn không có một quy chế pháp lý về các hoạt động tình báo. Từ năm 1930, FBI chịu trách nhiệm về các hoạt động tình báo tại Châu Mỹ La Tinh, và các cơ quan tình báo của quân đội vẫn duy trì các hoạt động của mình. Đến cuối năm 1944, khi được thăng cấp Trung Tướng, W.D. Donovan xin Tổng Thống Roosevelt tách OSS ra khỏi Bộ Tổng Tham Mưu, và đặt nó dưới quyền điều động trực tiếp của Tổng Thống Hoa Kỳ. Ông đề nghị thành lập một "cơ quan cung cấp tin tình báo bằng phương pháp công khai và bí mật, chỉ huy các hoạt động tình báo, xác định các mục tiêu tình báo cấp quốc gia, và điều phối tin tức của tất cả các cơ quan tình báo của chính phủ". Đó là một cơ quan phải điều phối một cách tập trung mọi hoạt động tình báo. Nó cũng dự kiến lãnh đạo "các hoạt động lật đổ ở nước ngoài" nhưng không đãm trách bất cứ hoạt động an ninh nào ở Hoa Kỳ.

OSS bị Tổng Thống Harry S. Truman giải tán vào ngày 1-10-1945 khi Thế Chiến Thứ 2 kết thúc. Nhân viên của cơ quan nầy được phân tán vào các cơ quan của Chính Phủ Liên Bang. Cơ quan phản gián X-2 và các dịch vụ bí mật được chuyển sang Bộ Quốc Phòng dưới tên gọi Đơn Vị Đặc Biệt, trong lúc bộ phận nghiên cứu và phân tích chuyển sang Bộ Ngoại Giao. Ngày 22-1-1946 nhóm Tình Báo Trung Ương CIG ra đời giữa sự chỉ trích của FBI và quân đội. FBI và quân đội đã mất tất cả quyền lãnh đạo hoạt động tình báo chiến lược và các hoạt động bí mật. CIG đặt trụ sở tại số 2430 East Street, Washington D.C., chịu trách nhiệm điều phối mọi hoạt động tình báo của Hoa Kỳ dưới sự điều động trực tiếp của cơ quan tình báo Quốc Gia (NIA). Đây là sự tập hợp các đại diện của Tổng Thống, Bộ Ngoại Giao, Bộ Quốc Phòng và Hải Quân.

Đô Đốc Hải Quân W. Souers được bổ nhiệm làm Giám Đốc CIG đầu tiên. Sáu tháng sau, ông được Trung Tướng Hoyt S. Vandenberg thay thế. Ông nầy đã tuyển mộ ngay 300 nhân viên mới và lãnh trách nhiệm thám thính các nước Nam Mỹ, trước đây vốn là đặc quyền của FBI. Tháng 8-1946, tướng Vandenberg lại tiếp quản thêm các bộ phận OSS như Đơn Vị Đặt Biệt với 1000 nhân viên, trong đó 600 đang ở nước ngoài, Văn Phòng Hành Động, Dịch Vụ Thông Tin Hải Ngoại và hơn 2,000 cộng tác viên. Đạo luật ngày 18-9-1947 thành lập Hội Đồng An Ninh Quốc Gia và chuyển đổi CIG thành CIA! Tướng Walter Bedell Smith được bổ nhiệm làm Giám Đốc CIA vào năm 1950. Ngày 4-8-1955, Tổng thống D. Elsenhower cấp ngân sách 46 triệu đô la để xây dựng Tổng Hành Dinh CIA tại Langley, Virginia và cơ sở nầy bắt đầu hoạt động vào năm 1961.

CIA bắt đầu nổi tiếng trong thời chiến tranh tại Việt Nam. CIA đã tài trợ cho chiến dịch Phượng Hoàng và trong việc lật đổ Tổng Thống Ngô Đình Diệm. CIA cũng đã nhúng tay vào việc lật đổ Tổng Thống Salvador Allende ở Chili. Sau vụ Watergate, áp lực của công luận và giới chính khách trên CIA càng lúc càng gia tăng, khiến cho Quốc Hội phải lập ra một Ủy Ban để kiểm soát hoạt động của CIA vào năm 1975.Tuy vậy:

- CIA đã tiên đoán được cuộc tiến công của Israel vào Liban năm 1982.
- CIA đã tiên đoán được ông Youri Andropov sẽ kế vị ông Leonid Brejnev làm Tổng Bí Thư Đảng Cộng Sản Liên Sô.
- CIA thành công trong cuộc đảo chánh ở Guatemala năm 1954.
- CIA đã thành công trong kế hoạch đưa Đức Đạt Lai Lạt Ma và một đoàn người ra khỏi Tây Tạng. Ngày 17-3-1959, vào một đêm tối, ngài Đạt Lai Lạt Ma mặc vào người bộ y phục mầu đen chưa từng sử dụng bao giờ. Vai trái đeo một cây súng, nhà lãnh đạo tôn giáo nầy bắt đầu cuộc hành trình trong một đoàn 20 người. Về sau, đoàn người tăng lên tới 100 người. Trong đoàn người nầy có một điệp viên CIA.

Hằng giờ, người CIA nầy sử dụng vô tuyến điện liên lạc thường xuyên với cấp trên. Người điệp viên dũng cảm nầy có tên là Tony Poshepny, biệt danh Tony Poe. Ông có 32 năm phục vụ trong tổ chức CIA. Ông giữ nhiệm vụ cực kỳ bí mật và rất nguy hiểm: thâm nhập, tác chiến và lật đổ, chủ yếu ở Tây Tạng và một số khu vực ở Đông Nam Á nhằm đối phó với Trung Quốc.

-Tháng 3-1960, CIA dùng Đơn Vị Hoạt Động Đặc Biệt của mình để vũ trang, huấn luyện và chỉ đạo những người Cuba lưu vong để thực hiện cuộc đổ bộ xâm lược vào Cuba, nhằm lật đổ chính quyền do Fidel Castro mới thành lập ở Cuba. Cuộc tấn công vào La Batalla de Girón (Vịnh Con Heo) trong 3 ngày từ ngày 17-4 đến 19-4-1961 đã bị thất bại. Trong tất cả những lỗi lầm của sự thất bại, CIA đã nhận lỗi lầm của mình như: Không đánh giá đúng thực tế, không thể tổ chức một cách hiệu quả sự nổi dậy từ bên trong Cuba, quản lý nội bộ về thông tin và nhân sự kém cũng như không có nhân sự trình độ cao, không đủ người nói tiếng Tây Ban Nha, không thể thu thập và phân tích thông tin tình báo một cách chính xác về các lực lượng của Cuba…

-CIA không đánh giá đúng tình hình tại Iran 1978 và không thể tiên đoán được cuộc cách mạng Hồi Giáo.

-CIA không thể tiên đoán được ông K. Tchernenko sẽ thay thế ông Youri Andropov làm Tổng Bí Thư Đảng Cộng Sản Liên Sô.

-CIA tiến hành những hoạt động bí mật … quá lộ liễu tại Nicaragua như đặt mìn các hải cảng, cung cấp vũ khí cho phe Contras, khiến cho Quốc Hội phải … siết gọng kềm kiểm soát các hoạt động tình báo.

-Để tiến hành các hoạt động đặc biệt, CIA đã sử dụng các công ty hàng không của tư nhân. Năm 1946, để ủng hộ quân đội Tưởng Giới Thạch, công ty vận tải hàng không dân sự ra đời. Sau khi Tưởng Giới Thạch thất thủ, chính công ty hàng không nầy đã đưa ông ra đảo Đài Loan. Trong cuộc tấn công vào Cuba năm 1961, CIA đã sử dụng máy bay vận tải Douglas C-54 để gửi người, lương thực và vũ khí bay từ Florida trong ban đêm đến Cuba.Trong cuộc chiến tranh Việt Nam, CIA đã sử dụng công ty Air America. Trong vụ Irangate, Đại tá Oliver North và Robert McFarlane đã sử dụng St Lucia Airway. Công ty hàng không Southern Air Transport đảm trách việc chuyển vận vũ khí cho phe Contras tại Nicaragua. Công ty TransAfrica cũng là con đẻ của CIA được sử dụng từ năm 1986 để vận chuyển vũ khí cho Unita tại Angola. CIA cũng sử dụng công ty Global International Airway, thành lập năm 1978 tại Kansas City để bí mật chuyển giao vũ khí cho Iran.

Một câu chuyện thật kỳ thú trong lịch sử tình báo ngoại quốc được ghi lại vào năm 1982, trong suốt cuộc chiến giành lại quần đảo Falkland. Lực lượng không quân Hoàng Gia Anh cứ đinh ninh rằng vụ thả bom chính xác xuống sân bay Stanley, đã làm tê liệt mọi hoạt động quân sự của lực lượng không quân Agentina ở sân bay nầy, vì đường bay duy nhất đã bị phá hủy. Điều nầy càng được khẳng định khi các vệ tinh Mỹ chụp được nhiều bức ảnh phức tạp cho thấy ở sân bay có nhiều hố bom rất sâu. Nhưng sau cuộc chiến, người ta mới vỡ lẽ ra rằng một toán lính Agentina được trang bị nhiều xô nước và những chiếc mai đã lừa được các phương tiện quân sự tối tân nhất của đối phương. Trò chơi đơn giản như sau: Toán lính nầy đã xây một bức thành bằng đất mềm, gồm toàn những hố bom giả giống như thật. Những hố bom giả nầy đã đánh lừa "con mắt thần thông" của các vệ tinh Mỹ, và được dẹp sạch ngay khi đêm xuống. Bằng trò lừa đơn giản và rẻ tiền nói trên, các lực lượng Agentina đã thành công trong việc tăng viện hàng đêm cho đến khi cuộc chiến chấm dứt.

CIA phải báo cáo về tình hình quốc tế mỗi ngày cho Tổng Thống. Bản báo cáo được mang đến vào mỗi buổi sáng cho Tổng Thống, Phó Tổng Thống, Bộ Trưởng Quốc Phòng, Bộ Trưởng Ngoại Giao, và Cố Vấn Đặc Biệt về an ninh quốc gia. Được xếp vào loại tối mật, các báo cáo nầy chỉ nói đến các biến cố lớn xãy ra trong 24 giờ qua trên khắp thế giới.

Tổng Thống chỉ định Giám Đốc CIA và phải được sự chấp thuận của Thượng Viện. Hiện nay, Giám Đốc Cơ Quan CIA là ông Leon E. Panetta. Ngân sách CIA vẫn được giữ kín. Số tiền mà tổ chức nầy tiêu tốn hàng năm có thể lên hàng chục tỉ đô la, một phần do Quốc Hội cung cấp, còn một phần là do hoạt động kinh doanh và bán những thông tin tình báo của mình cho các cơ quan khác của nước Mỹ. Vào năm 1997, lần đầu tiên chính phủ Mỹ công khai các số liệu tổng hợp với mọi hoạt động liên quan đến tình báo (trong đó CIA chỉ là một phần) với ngân sách khoảng 26.6 tỉ cho năm 1997 và khoảng 27 tỉ cho năm 1998.

Năm 1965 tờ báo New Yorker cho in một bức tranh biếm họa về hai người đàn ông ngồi nhìn một ngọn núi lửa đang phun trào; người nọ nói với người kia: "Lại có bàn tay của CIA". lời nói khôi hài nầy muốn ám chỉ rằng CIA dính líu đến tất cả những rối ren đang diễn ra trên khắp thế giới, thậm chí một hiện tượng thiên nhiên như núi lửa cũng có bàn tay CIA nhúng vào. Đó chỉ là mới 18 năm kể từ ngày tổ chức tình báo nầy được khai sinh. Một ngày nào đó trong tương lai, tại thành phố Sàigòn hay thủ đô Hà Nội có những cuộc nổi dậy của dân chúng đòi dân chủ, tự do, thì liệu chúng ta cũng cho đó: "Lại có bàn tay lông lá của CIA"?

- **đỗhữuphương**

Dẫu ai đi "North" về "South"
"Tất Niên Xứ Bưởi" rủ nhau mà về…

LỊCH SỬ LỄ TẠ ƠN

Tục lễ ăn uống hội hè gọi là Lễ Tạ Ơn trời đất vốn đã được người La Mã và Hy Lạp truyền bá từ lâu. Sau đó người Anh, Nga, Na Uy, Hòa Lan, Ba Lan đều có ngày Lễ Tạ Ơn vào mùa Thu.

Câu chuyện Lễ Tạ Ơn của Hoa Kỳ phải bắt đầu từ lúc con tàu May Flower chở di dân Thanh Giáo từ Anh quốc đi Tân Thế Giới vào ngày 6 tháng 9-1620 với các gia đình di dân chỉ vỏn vẹn có 44 người. Con tàu Hoa Tháng Năm lịch sử này lại được yểm trợ đông đảo bởi hơn 60 thành viên thuộc thủy thủ đoàn.
Họ đi theo hải trình mà các nhà thám hiểm tiền phong đã mở đường từ trước, vượt Đại Tây Dương 65 ngày để đến bờ biển miền Đông Hoa Kỳ.

Khi đến miền đất mới, đám di dân đã trải qua một mùa đông đầu tiên vô cùng khắc nghiệt làm chết 47 người trong số hơn 100 thành viên của May Flower.

Qua mùa Xuân, với sự giúp đỡ của thổ dân da đỏ thuộc một bộ lạc hiền lành kế cận, di dân bắt đầu canh tác và vị thống đốc là William Bradford tổ chức Lễ Tạ Ơn vào năm 1621. Di dân và thổ dân đã có một lễ Thanksgiving đầu tiên tại Hoa Kỳ với các món gà rừng, đậu, bắp của năm đầu gặt hái được mùa. Tất cả các thực đơn chế biến pha trộn theo kinh nghiệm từ các món ăn quê hương Âu Châu phối hợp với các thức ăn của thổ dân da đỏ ở Mỹ Châu.

Lịch sử ghi lại là gần 100 di dân tỵ nạn đã cùng với 90 thổ dân tham dự một lễ hội hòa bình suốt ba ngày. Sau mỗi bữa ăn còn có các cuộc thi tài giữa hai bên.
Buổi Lễ Tạ Ơn đầu tiên dù đã mở đầu nhưng rồi tiếp theo những năm sau vì những khó khăn, thiên tai, chiến tranh nên chưa chính thực tạo thành truyền thống. Năm 1789, tổng thống Washington mới ra tuyên ngôn ngày 26 tháng 11 là Ngày Tạ Ơn, nhưng cũng chỉ có một ngày.

Trong suốt 240 năm tiếp theo, Hoa Kỳ có tổ chức nhiều Lễ Tạ Ơn trong các dịp ký hòa ước, tuyên ngôn hòa bình, mừng chiến thắng trên chiến trường nhưng chưa có một ngày Thanksgiving với ý nghĩa thuần túy dâng lời cảm ơn về cuộc sống lên thượng đế. Do đó Hoa Kỳ vẫn chưa có một ngày Thanksgiving thống nhất.
Năm 1830, một nhà báo phụ nữ lên tiếng đòi hỏi chính phủ phải chính thức tuyên ngôn một ngày lễ tạ ơn cho toàn quốc. Bà tiếp tục đòi hỏi như vậy suốt 30 năm.

Cho đến năm 1863, sau khi chiến thắng miền Nam, thống nhất đất nước. Tổng Thống Lincoln mới có cơ hội tuyên bố ngày thứ Năm cuối cùng của tháng 11 hàng năm sẽ là Ngày Lễ Tạ Ơn.

Từ 1863 đến năm nay 2010 là đã trải qua gần 150 năm, Hoa Kỳ đã làm gì với những ngày Thanksgiving. Một mặt họ giữ truyền thống văn hóa gồm các thực đơn căn bản và đốt ngọn lửa tâm linh trong tinh thần xum họp gia đình. Mặt khác nước Mỹ hùng cường đã có dịp thương mại hóa để ngày Lễ Tạ Ơn trở thành tuần lễ mở đầu cho mùa lễ hội cuối năm, kích thích cả guồng máy kinh tế quốc gia.

Khác với Lễ Giáng Sinh, Thanksgiving vượt lên trên các tập tục tôn giáo. Hầu như mọi gia đình đều có thể tổ chức Ngày Lễ Tạ Ơn theo các tôn giáo khác nhau đúng như 3 ngày Lễ Tạ Ơn của tiền nhân Bắc Mỹ vào năm 1621. Lúc đó các di dân và thổ dân không hề có một lễ nghi tôn giáo nào khác ngoài việc ăn uống, vui chơi.

Ngày Lễ Tạ Ơn hiện nay ấn định vào ngày thứ Năm đã cho Hoa Kỳ có cơ hội dành luôn 4 ngày cuối tuần được coi là tuần lễ bận rộn nhất trong năm. Các xa lộ, phi trường, các trạm xe đều tấp nập. Các tiệm ăn, các chợ thực phẩm phải chuẩn bị nhiều ngày cho các gia đình mua sắm. Những hàng trái cây, các con gà tây nhồi thịt được đặt trước, các siêu thị tấp nập khách ra vào.

Mặc dù người Việt không có ngày Thanksgiving, nhưng sau hơn ba mươi năm định cư ở Hoa Kỳ Ngày Lễ Tạ Ơn đã trở thành một thói quen trong mọi gia đình chúng ta, một ngày ghi dấu nhiều kỷ niệm trong bước đầu tị nạn, một ngày có hạnh phúc vui mừng, một ngày có ngập đầy nhớ thương bên kia trời quê hương còn lắm người đói rách.

Nhân mùa Lễ Tạ Ơn sắp đến, xin chân thành kính chúc quý đồng hương Biên Hòa được nhiều ơn phước, an lành và vui vẽ trong một gia đình đoàn tụ, đầm ấm và hạnh phúc.

- **Người Biên Hòa**

Hai Bờ Chiến Tuyến

Sau 3 ngày quần thảo ác liệt, với tổn thất khá cao đơn vị của tôi mới chiếm được mục tiêu.Trung Đoàn Đồng Tháp, Chủ Lực Miền tỉnh Bến Tre đã bị xóa sổ, Trung Đội 4 bung rộng ra kiểm soát từng hầm hố, từng công sự. Cảnh vật hoang tàn đổ nát, những thân cây dừa bị mảnh đạn pháo binh băm nát lổ chổ, hầu như không còn chỗ nào nguyên vẹn, mùi thuốc súng nồng nặc khó chịu vẫn còn vương lại nơi đây. Tôi với thằng Kính, người mang máy truyền tin cẩn thận từng bước trên bờ mương nhỏ. Chợt Kính nói nhỏ: - Ông thầy! Coi chừng hình như có người trong lùm cây đàng kia.

- Tản rộng ra, theo dõi kỹ chung quanh và coi chừng đồ chơi của tụi nó.

Tôi lom khom phóng qua những thân cây nằm ngổn ngang trên mặt đất, khẩu M16 lên đạn sẵn sàng, Kính theo sát kế bên. Tiếng rên nho nhỏ của phụ nữ vẵng ra từ trong lùm cây rậm rạp.

- Một đồng chí nữ nhà ta đây. Kính reo nhỏ.

Kinh nghiệm chiến trận cho tôi biết không bao giờ hấp tấp trước mọi tình huống, có thể địch gài mìn bẫy xung quanh hoặc giả vờ bị thương để dẫn dụ đối phương tới gần rồi sát hại. Dơ ngón tay ra hiệu lệnh và chỉ vào lùm cây, tôi quan sát lần nữa rồi rón rén bước nhẹ, đằng kia thằng Kính lăm le khẩu súng trên tay trông chừng. Lấy mũi súng vạch đám lá, một cô gái trạc độ 18,19 tuổi nằm gối đầu trên ba lô, vai trái bị trúng đạn máu tuôn ra ướt đẫm. Mắt nhắm nghiền nhưng miệng vẫn không ngớt rên rỉ. – Nước ... nước ... cho tôi miếng nước.

Trước tình trạng nguy hiểm của cô, việc đầu tiên là phải cầm máu, tôi lấy băng cá nhân lau nhẹ trên vết thương, đoạn dùng lưỡi lê cắt khoảng áo trên vai. Đỡ cô ngồi dựa vào người tôi đoạn bảo Tính:

- Mày băng dùm cho tao nhớ nhẹ tay.
- Ông nhân từ quá trời, gặp em con nhỏ này tiêu đời. Tính vừa băng vừa cằn nhằn.

Tôi im lặng không nói gì, thằng Tính nói đúng, những người lính của tôi đã ngã xuống, máu của họ đổ ra cho sự tự do, người cộng sản có nhân từ với người anh em của tôi không?

- Nước ... làm ơn cho tôi xin miếng ... nước.
- Đ. Mẹ ... câm miệng mày lại. Tính quát tháo giận dữ. Tôi lừ mắt nhìn người đệ tử ra vẻ không hài lòng.
- Mày đừng nói như vậy, với một người sắp sửa chết mình đừng nuôi thù hận nữa. Thôi mày ra ngoài trông chừng cho tao đi.

Tôi lấy cái khăn màu tím cột trên vai áo, dấu hiệu nhận diện của đơn vị, thấm chút nước rót từ bi đông lau nhẹ trên mặt cô gái. Ngẫn người trong giây lát vì sắc đẹp của cô, khuôn mặt thanh tú với hàng mi cong vút, nhất là sóng mũi cao, nom cô phảng phất như minh tinh màn bạc dù trắng xanh vì mất máu, nhưng cô ta vẫn có nét thu hút đặc biệt. Ghé bình nước vào miệng cô gái tôi nói nhỏ:

- Cô uống đi, nhớ từ từ từng chút một.

Cô ngoan ngoản nghe lời như một em bé. - Cám ơn ông nhiiều. Giọng nói yếu ớt và mệt mỏi.

- Tôi sẽ tiêm cho cô 2 mũi thuốc trụ sinh và cầm máu, cố chịu đau nghe chưa.
- Không cần đâu, làm phiền ông nhiều quá rồi, vả lại tôi cũng sắp chết đến nơi.
- Bậy bạ, vết thương này đâu có gì nguy hiểm.
- Đừng an ủi như vậy, hồi nãy ông nói tôi sắp chết đừng nuôi hận thù nữa.
- Tại vì ... tại vì ... tôi không muốn lính của mình ăn nói kỳ cục như vậy.

Cô gái mở mắt nhìn tôi với vẽ cám ơn, trong đáy mắt chứa nhiều điều muốn nói, lâu lắm cô nói khẻ.

- Bây giờ ông sẽ làm gì với tôi? Bắn một phát súng có lẽ nhẹ nhàng hơn là giao cho cơ quan điều tra.

Thật tình không biết trả lời sao với cô.

- Tôi sinh ra ở miền đất mênh mông sông nước, hãy để thân xác này dùi dập nơi đây. Xin ông đừng giao cho ai hết. Tôi van xin ông.
- Thôi được tôi sẽ làm theo lời yêu cầu của cô. Nhưng trước nhất hãy để tôi tiêm thuốc cái đã, đừng bướng bỉnh như vậy. Cô gật nhẹ đầu mà không nói lời nào.

Kéo ống tay áo lộ làn da trắng nõn nà, tôi chăm chú chích mũi Penicilline mà không thấy má của cô thoáng đỏ vì hổ thẹn. Chỉ khi thấy cô nhăn nhó suýt soa vì đau, tôi bật cười:

- Đi lính bị thương, bị bắn không đau, chỉ có mũi kim bé tí tẹo mà cô nhăn nhó,rên rỉ.
- Sao không đau, ông ăn nói dị ồm ...

Đỡ cô gái nằm ngay ngắn trên thãm cỏ, tôi móc trong ba lô mấy hộp lương khô, bình nước đầy và cuộn băng cứu thương, tất cả đặt bên cạnh cô rồi nghiêm nghị nói:

- Đơn vị sẽ rút đi trong đêm nay, hy vọng người của cô trở lại và cứu sống đồng đội của mình.

Tôi lấy khăn nhúng nước lau mặt cho cô đoạn cẩn thận lấy mấy tàu dừa che kín lại.

- Này... ông tên là gì vậy?
- Có quan trọng lắm không?
- Ít ra sống hay chết tôi còn biết tên người đã đối xử tốt với mình chứ.
- Vậy thì nói với Diêm Vương gã đó là Lam. Trần Hoài Lam và cô xin với ổng cho tôi tai qua nạn khỏi trong chiến tranh này. Tôi nghe tiếng cô cười nhỏ cùng tiếng nói thật nhỏ và nhẹ:
- Dạ ... Quyên đêm nào cũng cầu nguyện cho ông Lam tai qua nạn khỏi.

Quyên, người con gái mà tôi gặp gỡ một lần, và chỉ một lần duy nhất trong cuộc đời kể từ đó. Bước chân người lính như tôi đã qua đoạn đường đất nước, những trận đánh đẫm máu bằng cái chết của đôi bên lên rất cao. Vài lần bị thương nặng nhẹ nhưng tính mạng vẫn còn giữ được phải chăng Quyên hằng đêm cầu nguyện cho tôi được tai qua nạn khỏi như nàng đã hứa?...

***

Đất nước thanh bình, tiếng súng lặng im. Nhưng những người được gọi là sỹ quan như tôi và bạn bè khác không được thở hít không khí hòa bình ấy sau bao năm trăn trở với chiến tranh. Tất cả đi vào trại cải tạo, một danh từ mỹ miều đẹp đẽ nhưng thực chất đầy đọa và giết lần mòn chúng tôi. Tôi bất lực nhìn bạn bè ngã xuống; đói, bệnh hoạn, đày đọa, khủng bố, đánh đập. Một cách trả thù dơ bẩn và hèn hạ, chúng tôi không chết trong những trận đánh đi vào lịch sử mà chết âm thầm nhục nhã trong các trại trừng giới. Thân xác họ vùi dập ở nơi núi rừng hiu quạnh, ở hốc núi đen tối ngàn trùng. Tôi lặng lẽ sống như cái bóng. Tinh thần, thể xác suy sụp nặng nề, bám víu ý nghĩ duy nhất: Trả nợ oan gia binh nghiệp. Phải, sinh ra người lính thì chấp nhận mọi may rủi về mình.

Ngày hôm ấy trại Bù Gia Mập nơi tôi đang lao động có cơn bão rừng rất lớn, mọi người được phép nghỉ tại chỗ. Anh Đan, khối trưởng nhận thư từ quản giáo phân phát cho anh em. Là một kẻ không thân nhân, không họ hàng, tôi lảng đi nơi khác cho đỡ tủi thân.

- Trần Hoài Lam có thư.

Cả phòng xôn xao ngạc nhiên vì ai cũng biết tôi là thằng mồ côi, danh từ ám chỉ những kẻ không có ai thăm viếng lẫn thư từ. Rất ngạc nhiên, tôi nghĩ thầm trong bụng có lẽ trùng tên với một kẻ nào đó nên im lặng:

- Trần Hoài Lam có thư. Người khối trưởng lập lại với vẽ khó chịu.

Tôi dè dặt bước tới trong trạng thái hoang mang:

- Có thật là của tôi không Anh Đan?
- Tên anh ràng ràng trên phong bì làm sao sai được, thôi nhận đi có sai cho tôi biết.

Cầm lá thư tôi lật qua, lật lại xem kỹ có phải đúng tên mình không. Hoàn toàn đúng nhưng tuồng chữ lạ hoắc và cái tên cũng chưa bao giờ nghe qua, nhưng một điều chắc chắn người viết là phái nữ, nét chữ mềm mại thẳng đứng nhưng rõ ràng. Trần Hoài Quyên, thật là lạ trùng họ, trùng chữ lót chỉ khác tên.Tôi tứ cố vô thân làm gì có họ hàng:

Anh Lam!
Có lẽ ngạc nhiên khi anh nhận thư của Quyên, người con gái xa lạ gởi đến cho mình. Khi em nói câu này chắc chắn

PHÂN ƯU

Nhận được tin buồn;

Ông NGUYỄN MINH CHÂU
Pháp danh QUANG BÌNH

Cựu giáo chức Ty Tiểu Học Biên Hòa
Mãn phần ngày 1 tháng 10 năm 2010
(nhằm ngày 24 tháng 8 năm Canh Dần)
tại Việt Nam
Hưởng thọ 75 tuổi.

Hội Ái Hữu Biên Hòa California, đồng hương và thân hữu thành kính phân ưu đến quý đồng hương: Lý Thị Thìn, Phan Thị Lợi, Nguyễn Minh Tuấn, Nguyễn Thị Minh Thúy, Nguyễn Minh Tuyết, và tang quyến. Nguyện cầu hương linh **Ông QUANG BÌNH NGUYỄN MINH CHÂU** sớm siêu thăng nơi cõi Phật.

Hội Ái Hữu Biên Hòa California

PHÂN ƯU

Được tin buồn, nhạc mẫu ĐH **Nguyễn Đức Tiến**;

Cụ Bà THERESA ĐẶNG NGỌC CỔN
Nhũ danh Phan Thị Mít

Từ trần ngày 22 tháng 10 năm 2010
(nhằm ngày 15 tháng 8 năm Canh Dần)

Hưởng thọ 85 tuổi

Hội Ái Hữu Biên Hòa California, đồng hương, thân hữu thành kính phân ưu đến đồng hương **Nguyễn Đức Tiến** và tang quyến. Nguyện cầu hương linh **Cụ Bà Theresa Đặng Ngọc Cổn** sớm hưởng nhan Thánh Chúa.

Hội Ái Hữu Biên Hòa California

anh hình dung Quyên là ai: - "Đi lính bị thương, bị bắn không đau, chỉ mũi kim bé tí teo này mà nhăn nhó rên rỉ".

Tôi lặng người rất lâu, bàng hoàng và xúc động hơn bao giờ hết. Khuôn mặt bê bết sình đất tóc tai rũ rượi gối đầu trên ba lô nhỏ, ánh mắt thất thần khi tôi đến gần, nhẹ nhàng lấy khăn lau cho cô, khuôn mặt thiên thần trong sáng hiện ra.

... Đúng như anh nói, đêm hôm ấy đồng đội đã mang em ra khỏi nơi mù mịt khói lửa và chữa trị ở bệnh viện Trung Ương, sau khi rời khỏi nơi đây em xin về đơn vị ngành để hoạt động, không còn muốn tham gia vào nơi lửa đạn nữa. Từng là chiến sỹ xuất sắc trong khu, coi cái chết nhẹ tựa lông hồng, vậy mà thoái lui về hậu phương, kỳ lạ quá phải không anh Lam? Chính anh đã làm thay đổi lập trường của em. Những người đối đầu không hẳn đều tàn ác, dã man. Bằng chứng là anh. Anh đối xử thật tốt, thật nhân đạo với kẻ thù, dù rằng thuộc hạ của anh không biết bao người đã ngã xuống vì những viên đạn của kẻ địch, mà có thể trong đó có cả em bắn ra. Hòa bình tái lập em không vui vì còn hận thù, vay nợ máu phải trả bằng máu. Phương châm của bạn bè, cấp lãnh đạo đề ra. Em rất buồn vì biết anh đang đi vào ngõ cụt, không lối thoát, con đường đi đến cái chết. Như đã nói từ sau ngày bị thương em đã ra khỏi cuộc chơi, không muốn dính líu đến thù hận nữa. Bàng quan trước mọi việc nhưng không thể nào quên anh, em đã cậy cục tìm kiếm tin tức của anh qua các trại học tập. Trời không phụ lòng người, rốt cục em cũng tìm ra anh. Anh Lam! còn nhớ những gì em đã nói trước khi anh từ giã ra đi: -"Dạ ... Quyên đêm nào cũng cầu nguyện cho ông Lam tai qua nạn khỏi". Em đã cầu nguyện như vậy mỗi đêm để ơn trên ban mọi điều lành đến cho anh: Tai qua nạn khỏi như đúng như lời đã hứa. Em đang thu xếp công việc để đến thăm anh kỳ tới. Mong được gặp lại anh. Hy vọng đừng làm mặt lạ với Quyên.

Từ đó tôi không còn là người cô độc nữa, Quyên thăm đều đặn, lần nào cũng khóc, giọt nước mắt long lanh trên má làm tôi xúc động muốn khóc theo. Ân tình của em làm sao tôi báo đáp cho nỗi, thôi thì chỉ còn cách là ...

***

Quyên bây giờ là mẹ của bầy con 3 đứa kháu khỉnh, xinh đẹp. Em chu toàn nhiệm vụ của người vợ hiền, người mẹ nhân ái. Sống ở xứ người văn minh tân tiến thế nhưng Quyên vẫn là của tôi dạo nào, áo bà ba và sợi thung buộc trên tóc. Những đêm con cái ngon giấc, em qua nằm kế bên tôi thủ thỉ trò chuyện tâm sự:

- Quyên à, em thương anh từ lúc nào?
- Kỳ cục ai mà nhớ, hỏi bậy bạ không à. Em mắc cở phụng phịu.
- Vậy thì thôi anh không hỏi nữa. Tôi làm bộ giận dỗi quay mặt đi nơi khác. Cô lật đật nắm lấy tay tôi năn nỉ.
- Thôi đừng giận nữa em nói, nhưng cấm không được cười à nha. Quyên bắt tôi thề thốt đủ mọi điều rồi mới nói.
- Em yêu từ lúc anh kéo tay áo lên để tiêm thuốc. Mắc cở muốn chết, đã vậy còn ghẹo người ta này nọ. Anh biết không, cái khăn màu tím ngày đó anh lau mặt cho em, em giữ mãi trong người, đi đâu cũng xếp lại bỏ vào túi áo, lâu lâu mở ra xem sợ rớt mất. Cảm động tôi hôn lên trán em, không ngờ cô yêu thương đến mức độ như vậy.
- Anh biết không? Có một hôm em giặt xong phơi ở hàng rào gió thổi mất tiêu. Trời đất, em khóc mấy ngày trời bỏ ăn, bỏ ngũ đi tìm nó. Không hiểu sao nó lại về với em, đứa bạn nhặt được mang trả lại. Nó nói cái khăn này bay tới tận Khu Ủy cách đó gần 5 cây số. Em tin rằng anh luôn luôn bên cạnh để giúp em vượt qua nguy hiểm. Hôm bị thương nếu gặp người khác có lẽ cuộc đời của em không biết ra sao? có lẽ bị chết không chừng.

Quyên ngủ say bên vai tôi, tiếng thở nhẹ nhàng êm ả. Một điều huyền diệu khó tin nhưng thật sự là vậy, phải chăng duyên số đưa đẩy để tôi gặp em trong hoàn cảnh đó. Đúng như Quyên nói nếu gặp người khác em có thể bị bắn chết hoặc chết vì vết thương. Hôn lên trán vợ, tôi thì thầm "duyên nợ trời định em ạ". Trên vai tôi Quyên ngũ ngon lành, khuôn mặt thiên thần không bợn chút bụi trần.

- **LÊ VĂN**

Viết xong ngày 26 tháng 6 năm 2010

PHÂN ƯU

Nhận được tin trễ thân mẫu
đồng hương Lâm Diễm;

Cụ Bà TRẦN ĐỨC

Từ trần ngày 15 tháng 9 năm 2010 tại San Jose
(nhằm ngày 8 tháng 8 năm Canh Dần)

Hưởng thọ 92 tuổi

Hội Ái Hữu Biên Hòa California, đồng hương, thân hữu thành kính phân ưu đến đồng hương **Lâm Diễm** và tang quyến. Nguyện cầu hương linh **Cụ Bà Trần Đức** sớm an vui trên cõi Niết Bàn.

Hội Ái Hữu Biên Hòa California